

[Stensballe.]

Hensyn til det særlige Organ, der skal forestaa den administrative Gennemførelse af Loven, med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne mellem Stat, Kommuner og private og tillige med Hensyn til den Maade, hvorpaa man agter at tilvejebringe det fornødne Mandskab til den med Civilbeskyttelsen forbundne Tjeneste. Jeg kan, som mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, paa mit Partis Vegne give fuld Tilslutning til saavel de Ændringer, der er foretaget, som til Lovforslaget som Helhed, saaledes som det foreligger, idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vil praktisere de forskellige Ordninger paa den Maade, som der er givet Tilsagn om i det andet høje Ting.

Man kunde nok fristes til at overveje, om det er forsvarligt at gaa ind i en Lovgivning, hvorved der paalægges Staten, Kommunerne og private saa store økonomiske Byrder som dem, her er Tale om, uden at et tilsvarende militært Beredskab er tilvejebragt til Understøttelse af det civile Luftværn; thi der kan jo ikke komme meget ud af det hele, hvis der ikke staaar tilstrækkeligt militært Beredskab jævnsides med og bag ved det civile Luftværn. Men det er mit Haab, at ogsaa det militære Beredskab hurtigst muligt vil blive udviklet jævnsides med det civile Luftværn, saa at det kan forsvares at gaa til at paalægge saa store Udgifter, som der vil blive Tale om i Henhold til det foreliggende Lovforslag. Tiden kræver disse Foranstaltninger, og jeg tror, de vil blive gennemført ogsaa i vort Land.

Under Hensyn til den meget begrænsede Taletid, vi maa indrette os paa i Dag, skal jeg i øvrigt ikke gaa videre ind paa Enkeltheder i Forslaget, men, som jeg sagde, anbefale, at det gennemføres ogsaa i dette høje Ting. Som Bemyndigelseslov vil Loven jo paalægge Regeringen og ikke mindst Indenrigsministeren et meget betydeligt Ansvar alene af den Grund, og jeg vil da slutte med at udtale Ønsket om, at den højtærede Indenrigsminister maa vise sig i Besiddelse af den fornødne Viljekraft og den fornødne Energi til at føre Loven ud i Livet paa en saadan Maade, at Nyttens af den maa komme til at svare til de store økonomiske Ofre, den vil kræve.

Holger Andersen: Det foreliggende Lovforslag kommer herover til dette høje Ting med al den Vægt, som en praktisk talt enstemmig Tilslutning i det andet høje Ting kan give et Forslag.

Det kan være meget beklageligt, at det i og for sig skal være nødvendigt at lovgive

paa et Omraade som det, der her er Tale om, men hvad enten man finder det beklageligt eller ej, maa man bøje sig for de Kendsgerninger, som Udviklingen rummer, og over hvilke der kastes et grelt Lys, naar man kan komme ud for noget saa uheldigt, at en Regeringschef i et Stormagtsland kan mene det formaalstjenligt at henstille til de større Byers Befolkning at søge bort fra Byerne under Hensyn til de Farer, som Bosættelsen der uundgaeligt vil rumme i Tilfælde af Angreb fra Luften under Krig. Man kan, siger jeg, finde en saadan Lovgivnings Nødvendighed beklagelig, den er og bliver ikke desto mindre en Nødvendighed.

Jeg skal ikke, og navnlig da ikke efter den Gennemgang, som den højtærede Indenrigsminister har foretaget af Lovforslaget, gaa i Enkeltheder, men nøjes med en Omtale af enkelte efter vor Opfattelse særlig vigtige Punkter i det foreliggende Lovforslag. Som allerede fremhævet af den højtærede Indenrigsminister drejer det sig her om en Videreførelse, om en Udbygning af den første Lov, der blev givet paa dette Omraade, Loven af 11. Maj 1935, der, ligesom den foreslaaede nye Lov, var en ren Bemyndigelseslov. Men Lovforslaget adskiller sig dog ret væsentligt fra den gældende Lov af 1935 derved, at det rummer et betydeligt mere positivt Indhold, end Loven af 1935 gjorde.

Der har i det andet høje Ting været ført en Debat, under hvilken man fra forskellig Side har ment, at der er gaaet alt for langsomt til Værks paa det Omraade, der her lovgives om. Jeg skal ikke udtale nogen Formening om dette, idet man næppe vil kunne komme uden om den Kendsgerning, at Udviklingen paa dette Omraade er undergivet saa store Forandringer, at det virkelig ikke kan siges at være nogen let Opgave hurtigt at træffe Foranstaltninger af den her omhandlede Karakter.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kred (Stensballe) fremsatte en Beklagelse over Lovforslagets sene Fremsættelse og den ufor- svarligt knappe Tid, der var levnet dette høje Ting til Behandling af denne vigtige Sag. Jeg kan i og for sig forstaa denne Beklagelse. Men ved opmærksomt at læse Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag, der fremsattes i Folketinget, ser jeg, at det først var den 4. Februar i indeværende Aar, at Københavns Luftværnsudvalg afgav sin Betænkning, udarbejdet paa Grundlag af den tidligere gældende Lov af 11. Maj 1935, og ingen vil jo kunne bestride den Kendsgerning, at ikke mindst Københavns Kommunes Ordning paa dette Om-